

tiden, med den gunstigere Sædberegning, blev at hde. Det er en Selvfølge, at fuldstændig Nøiagtighed ikke her lod sig opnaae, og da man ikke vilde formindske eller nedsætte Lønnernes hidtilværende virkelige Beløb, maatte de Nedsættelser, Udvalget vilde bringe i Forslag i Lønningsafsafterne, ikke være større, end at en lille Forbedring desuagtet ved Sædberegningen vil indtræde. Udvalgets Fleertal var, udgaaende fra disse Betragtninger, blevet enigt om ikke at foreslaae nogen Nedsættelse i Lønningsafsafter under 500 Rd. Lønninger paa 500 til 1000 Rd. vilde det foreslaae nedsatte med 50 Rd., Lønninger paa 1,000 indtil 2000 Rd. nedsatte med 100 Rd., Lønninger paa 2000 Rd. og derover nedsatte med 150 Rd. Med denne Nedsættelse vilde den forandrede Sædberegning i Regelen dog medføre Lønningsforbedring, men for at fjerne enhver Betænkelse ved den foreslaaede Nedsættelse med Hensyn til, at meget lave Sædpriser i et enkelt Aar kunne forvolde de Embedsmænd, der for Tiden beklæde de paagjældende Embeder, en Afgang i deres nuværende Lønning, vilde man have foreslaaet, at de under ingen Omstændigheder i deres Embedstid kunde affortes noget af den Lønning, der er dem tillagt i Loven af 12te Januar 1858 §§ 4 og 12.

Nogle af Udvalgets Medlemmer (Faber og Fischer) foretrak at lade det fremdeles have sit Forblivende ved den Sædberegning, der er bestemt i Lov af 12te Januar 1858, for de Embeders Vedkommende, hvor den hidtil har været anvendt, og da vedkommende Minister har erklæret, at han foretrækker dette fremfor Fleertallets Forslag, har hele Udvalget endelig forenet sig herom.

§ 8 foreslaaer Udvalget at lade udgaae, da man ikke finder det rigtigt at afgjøre et saadant reent personligt Spørgsmaal i en almindelig Lønningslov. Er der Grund til at hde de paagjældende fire Embedsmænd et personligt Tillæg, bør dette stee gennem Finantsloven.

§ 9 foreslaaer at lade udgaae Lønnen til Læreren i Vand-, Ve- og Jernbanebygning,

imod at der i § 11 optages Honorar for Forelæsninger over dette Fag.

Det til § 11 stillede Forslag er begrundet i, at Beberlaget til Direktøren foreslaaes nedsat med 200 Rd., og at de til Foredrag over kvalitativ uorganisk Analyse, over Tilbedning og Afledning af Vand m. v., over Landmaaling og Nivellement og over Forbundslære beregnede 600 Rd. formenes at burde udgaae, medens der igjen opføres Honorar for Forelæsninger i Vand-, Ve- og Jernbanebygning med 1,000 Rd.

Udvalget kan ikke tilraade de i § 14 optagne Bestemmelser om en Godtgjørelse efter Undervisningsministerens Skjøn til de Lærere, der hidtil have oppebaaret en Andeel af Skolepengene ifølge Lov af 28de Marts 1855, men bringer i saa Henseende en bestemt Regel i Forslag. Lærere, der ere særligt bebyrdede med Gjenningaaen af skriftlige Arbejder, kunne gennem de aarlige Finantslove honoreres, naar dertil findes Anledning, og Bestemmelsen herom foreslaaer Udvalget derfor at lade udgaae.

Til §§ 13 og 15 stilles forskillige Forslag, hvorefter Overlærernes Stilling vilde blive noget forbedret og deres Antal efterhaanden forøget, imod at Adjunkterne ikke erholde fast Ansættelse.

Den runde Sum i § 21 foreslaaes nedsat med de 1,300 Rd., som Lovudkastets Motiver udvise at være en tilfigtet Forøgelse af Kassexerens Løn og af Gartnerens Lønning i Penge istedetfor hidtil havde Emolumenter, idet Udvalget ikke kan finde Forslaget herom tilstrækkeligt begrundet.

De Vindringsforslag, der i det Følgende ere stillede, og som ikke ere begrundede ved ovenstaaende Bemærkninger og Oplysninger, forbeholdes mundtlig Begrundelse.